

DENİZLER EJDERİ

Ahmet Yılmaz Boyunağa

DENİZLER EJDERİ

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Editör Şebnem Kanoğlu
Kapak Resmi Derya Işık Özbay
Kapak Tasarım Sefer Koçan
Resimleyen Uğur Köse

13. Baskı Nisan 2018
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-975-263-211-0

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Çınar Matbaacılık
Sertifika No 12683
Adres Yüzyıl Mah. Matbaacılar Cad. No:34 Bağcılar / İstanbul
Tel (0212) 628 96 00

TİMAŞ YAYINLARI / 1295

+11 ROMAN / 10

RAF: 10+ Roman Öykü

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

DENİZDEN GELEN HABER

5

1498 yılının bir ağustos günüydü. Bodrum'un Karatoprak beldesinin sahil köylerinden birini deniz tatlı şıpırtılarla okşuyordu.

Kumsalda, yedi-sekiz çocuk güreşiyordu. Kumda oturmuş ve gözlerini denize dikerek hayale dalmış bir çocuk da denizin şarkısını dinliyordu. Bu çocuk, sahilden altı-yedi metre kadar uzakta, küçük bir cismin, suya batıp çıktığını gördü. Sahil çocukları, alıştırlar böyle kıyıya vuran cisimlere... Başını başka tarafa çevirdi.

Aradan az bir zaman geçti. Başını tekrar o cisme çevirdiği zaman, hafif bir dalga ile kıyıya vurmuş olduğunu gördü.

Bu, bir şişeydi... Çocuğun, o zamana kadar görmediği, garip biçimli bir şişe...

Yerinden kalktı. Dalgaların oynadığı şişeyi aldı. Şişenin ağzı kapalıydı. Merak etti. Çabucak şişenin ağzını açmak istedi. Beceremedi. O sırada, iki-üç çocuk da merakla yanına koşular. Biri:

– Kırılım, dedi.

Kırdılar... Şişenin içinden, nemlenmiş, gri renk almış, bir bez parçası çıktı. Bezi açınca, bezin üstünde kırmızı boya ile yazılmış, fakat iyice solmuş bir yazı olduğunu gördüler.

Çocuk, güreş edenlere bağırdı:

– Hey!.. Turgut!.. Ali!.. Gelin, bakın ne buldum!..

Adının Turgut olduğu anlaşılan çocuk, güreştiği arkadaşlarının sırtını yere getirdikten sonra, koştu. Arkadaşlarının merakla inceledikleri bezi dikkatle gözden geçirdi.

Bu çocuk, ancak on üç-on dört yaşlarında vardı. Derisi, denizden ve güneşten pul pul dökülmüştü. Şahin bakışlı, ateş gibi bir çocuktü. Granit gibi sağlam bir vücudu olduğu görölüyordu. Çekici ve etkileyici bir kişiliği vardı.

Kendisinden daha büyük çocuklar olduğu hâlde, arkadaşları arasında en fazla sözü geçen in o olduğu anlaşılıyordu.

Sert bir bakışla, bezi okumaya çalıştı. Okuyamadı. Biraz daha gayret etti; yine okuyamayınca,

– Haydi arkadaşlar! İmam Efendi'ye götürelim de okusun, diye bağırdı. Acaba ne yazıyor? Çok önemli bir şey olsa gerek...

Çocuklar elbiselerine koştular. Giyinmeye başladılar.

“Çok önemli bir şey olsa gerek!..”

Evet çok önemli bir şeydi bu yazı... Akdeniz'e bir kasırga salacaktı. Denizin çağrısıydı bu...

Bu yazı, Avrupalıları dehşet içinde bırakarak, haçlı sahillerinde fırtına gibi esecek; Rodos şövalyelerine, Venedik korsanlarına, Cenevizlilere kan kusturacak Müslüman Türk'ün intikam yumruğu gibi sahil den sahile koşacak olan Gazi Turgut Reis'in, denize açılmasını sağlayacaktı.

Bu yazı, Hristiyanlık dünyasının “Dragut” yani ejderha dediği ve kendisiyle karşılaşmamak için yol değiştirdikleri, o

zamana kadar Müslümanlara yaptıkları zulümleri onlara birer birer ödetecek bir leventin¹ hayatının dönüm noktasıydı.

Bu şişe ve içindeki bu yazı, Avrupa'nın geleceğinde rol oynayacaktı. Acaba Haçlı dünyası, Dragut'un bir şişe yüzünden ortaya çıkacağını bilselerdi, ne yaparlardı?

Rodos'ta bir tek şişe kalmayıncaya kadar, bütün şişeleri kırarlar mıydı?.. Yoksa denizi, İspanya, Portekiz, İtalya, Venedik ve Rodos şövalyelerine ait gemilerle tarayıp, o şişeyi bulmaya mı çalışırlardı?..

Kim bilir?..

Gerçek şu ki bu şişe, 16. yüzyılda, Haçlı dünyasının deniz üstünlüğünü allak bullak edecek Türk denizcilerinin en büyüklerinden birini, denize çağıracaktı.

Küçük Turgut, peşinde arkadaşları olduğu hâlde, imamın yanına koştu. İmam Osman Efendiyi, nerede bulacaklarını biliyorlardı; cami avlusunda.

Boş zamanlarında İmam Osman Efendi, köylülerle oturur, dinî ve ilmî meselelerde herkesi aydınlatırdı. Köyde onu sevmeyen yoktu. Her konuda derin bir bilgisi vardı. Sözleriyle yaşayışı birbirine uyardı. Boş konuşmazdı. Köyün en haşarı delikanlıları bile ona hürmet ederlerdi. O, evliya gibi bir adamdı.

Onu, tahmin ettikleri gibi cami avlusunda buldular. Çevresi yaşlı kimselerle çevriliydi.

Çocukların heyecanlı hâlleri, önemli bir şey olduğunu gösteriyordu. Turgut'un uzattığı bezi alan Osman Efendi, herkesin sabırsız ve meraklı bakışları arasında, yazılara göz gezdirmeye başladı. Sonra, sabırsızlığın farkına vararak, acı ile mırıldandı:

– Yardım isteyen bir din kardeşimizden.

Heyecanlı çocuk sesleri yükseldi:

¹ Levent: Deniz askeri.

– N’olur oku İmam Emmi!..

– Acaba ne yazıyor o bezde?..

Yaşlı kimseler de, meraklanmışlardı. Sabırsızlıkla sordular:

– Oku, Osman Efendi!..

– Bekletme bizi gayri!..

Osman Efendi okumaya başladı:

“Bismillâhirrahmanirrahim.

Allah’ın selâmı üzerinize olsun!..

Ey din kardeşlerim!.. Ulu Allah’a emanet ederek dalgalara bıraktığım bu şişe, sizlerin eline geçer mi geçmez mi, onu bilemem! Fakat Allahu Teâlâ’ya güvendim ve sığındım. Ümitliyim...

8

Ben, Endülüs Müslümanlarından Hasan Bin Abdülme-lik... Katolik² kral Ferdinand’ın, yani Hristiyanların kanlı zulümlerine uğramış Müslümanlardan sadece biri...

Ferdinand, teslim şartları arasında Müslümanların haklarını tanıdığını Müslümanlara haksızlık yapmayacağını belirttiği hâlde ülkemize girdikten üç hafta sonra, kanlı bir idareye başladı. Antlaşma şartlarını unuttu.

Kadınlarımızın, kızlarımızın namuslarına göz dikildi. Delikanlılarımız öldürüldü. Topraklarımız elimizden alındı. Köle durumuna getirildik. Küçük çocukları ve kadınları esir ettiler.

Endülüs’ten ayrılmak isteyenleri bırakmıyorlar. Üstelik din baskısına başladılar. Bizleri, Hristiyan yapmak istiyorlar. Müslüman kızların, Müslüman erkeklerle evlenmesini yasakladılar.

Namusumuz, mallarımız, hürriyetimiz elimizden alındı. Onların köleleriyiz.

Bu durum, Allah’ın bize bir cezası... Çünkü son zamanlarda, oldukça bozulmuştuk. Birlik, beraberlik yolundan ayrılmıştık. Belki de bu belâ onun için başımıza geldi...

2 Katolik: Hristiyanlığın kollarından biri.

Ben, onların zulümlerine dayanamadım. Birkaç arkadaşla, bulduğumuz bir kayıkla kaçmaya kalktık. Bu defa da Rodos şövalyelerinin eline geçtik. Bu papaz şövalyelerin de kötülüklerinden, Allah bütün Müslümanları korusun. Bunlar, çok iğrenç ve pis insanlar... Merhametsiz kimseler. Tam bir Müslüman düşmanı bunlar...

Beni, çok yaşlı olduğum için, küreğe mahkûm etmediler.³ Ama daha kötüsü, meyhanelerinde hizmetkâr yaptılar. Yüreğim kan ağlayarak, sarhoşlara içki taşıyorum. Tekmeleniyorum; dövülüyorum; alay konusu oluyorum.

Bunları yazmamın sebebi, kendi canımı kurtarmak istemem, değil. Ben zaten oldukça yaşlanmış bir kimseyim. Bari bizden sonrakiler, bizim çektiğimiz işkenceleri çekmesinler.

Rodos şövalyeleri, Türk sahillerine yaptıkları baskınlar da, pek çok esir ele geçirmişler. Kimisini satmışlar; kimisini de küreğe zincirleyerek inletiyorlar. "Türkler karada kuvvetliyse, denizler de bizimdir." diye gururlanıyorlar.

Daha dün, İzmir sahillerinde yaptıkları baskında ele geçirdikleri Türk esirleri ve malları, Rodos'a getirdiler. Demek ki, bunları denizde de ezmek gerekli!..

Nerede o parlak zamanlarımız? Neden denizleri bu kâfirlere bırakıyorsunuz? Bizim, gözleri yaşlı olarak sizlerden medet umduğumuzu, sizleri beklediğimizi düşünmüyor musunuz? Din kardeşleriniz Hristiyan işkenceleri altında inerken sizler, yataklarınızda rahat uyuyabiliyor musunuz?!

Allah rızası için koşunuz!

3 Kürek mahkûmu: O yıllarda gemiler, yelkenle veya kürek gücüyle yol alırdı. Bir gemiyi hareket ettirebilmek için çok sayıda kürek çekebilecek kişiye ihtiyaç duyulurdu. Bu kürekçiler güçlü kuvvetli köleler arasından seçilirdi ve bu köleler, kürek çekmeleri için küreklere zincirlenirdi. Bunlara 'kürek mahkumu' bir diğer adıyla 'forsa' denirdi.

Ey Memlûklû! Ey Osmanlı Müslüman kardeşlerimiz! Açılınız denizlere, din kardeşlerinizi kurtarınız. Gözleri yaşlı olarak, sizleri bekleyen din kardeşlerinizi unutmayınız!

İmza

Hasan Bin Abdülmelik

Okumayı bitiren İmam Efendi, başını kaldırdı. Gözleri nemliydi. Çevresindekilerin de gözleri yaşarmıştı. Küçük Turgut, haykırdı:

– Niye yardım etmiyoruz İmam Emmi? Neden, din kardeşlerimizi düşmanların ezici yumruğu altında bırakıyoruz?

– Evlât! Bu mesele bir devlet işidir. Beş kişinin, on kişinin başaracağı bir şey değildir. Mısır Memlûk Sultanı, İspanya Kralı Katolik Ferdinand'ı tehdit etmişti. Müslümanlara zulüm yapmakta devam ederse, Mısır'daki ve Suriye'deki Hristiyanlara aynı şekilde davranacağını bildirmişti.

– Peki sonra ne oldu?

– Katolik Ferdinand bu tehdiye kulak asmadı.

– O zaman Memlûk sultanı Hristiyanlara zulüm yaptı mı?

– Hayır; İslâmiyet'te zulüm yoktur... Hristiyanlara yine şefkat ve merhametle yaklaşmaya devam etti.

– Haçlı dünyası da bunu biliyor ya!.. Peki, bizim sultanımız ne yaptı? Yürüseydi üzerlerine!..

– Sultanımız, gerçi Kemâl Reis komutasında, Endülüs sularına bir filo⁴ gönderip, Malaga sahillerini tahrip ettirdiyse de bu yine de yeterli olmadı. Ayrıca, sultanımızı bağlayan bir sebep de vardı; Cem Sultan olayı... Papa⁵ ve Rodos şövalyeleriyle iyi geçinmek zorundaydı. Cem Sul-

4 Filo: Bir arada ve bir komuta altında bulunan savaş gemilerinin bütünü.

5 Papa: Katolik Hristiyanların dini lideri.

tan, taht kavgası sırasında Rodos şövalyelerine sığınmıştı... İşte Bayezid Han, bir taraftan bu mesele yüzünden, diğer taraftan gemilerimizin sayısının azlığı yüzünden, çok uzak olan Endülüs'e devletçe pek fazla yardım gönderemedi.

– Öyleyse, bizler açılalım denizlere!..

– Oğul! Bizler, daha ziyade toprak adamıyız. Bu iş, cengâverlerin⁶ işi...

Turgut başını önüne eğdi. Biraz düşündü:

– Sahillerimiz, zaman zaman Rodos şövalyelerinin saldırılarına uğruyor. Daha geçen ay, şövalyelerin köyde yaptıkları kanlı baskını, kaçırdıkları çocukları ve kızları unutacak mıyız? Bunlara seyirci mi kalacağız?! Rodos şövalyeleri nasıl birlik meydana getirmişse, biz de aynı şekilde hareket edelim.

– Evlât! Onların durumu başka... Onlar, Hristiyanlık dünyasının dört bir tarafından yardım alıyorlar. İngiltere'den, Fransa'dan, İtalya'dan, Almanya'dan, Portekiz'den, İspanya'dan kısacası Hristiyanlık dünyasının dört bir tarafından, Müslümanlarla ölünceye kadar çarpışmaya yemin etmiş şövalyeler katılıyor onlara...

Onları, papa ve bütün Avrupa devletleri besliyor. Silâhları, malzemeleri bol. Onlarla, ancak devlet mücadele edebilir.

– Biz de onlar gibi niye toplanmayalım? Niye onlara savaş açmayalım? Neden duruyoruz? Karada onları nasıl tepeliyorsak, denizde de ezelim!

– Onun da zamanı gelecektir evlât!

– Zamanı gelmiştir ve geçiyor. Yeter ki bizler niyet edelim. Durmakla olmaz! Vallah, ben durmam artık buralarda... Bir levent gemisine gönüllü yazılır, denizlere açılıp, o kâfirlerle mücadele ederim. Bu uğurda ya şehit olurum, ya da gazi...

6 Cengâver: Savaşta kahramanlık gösteren; iyi savaşçı.